

Ο Ισίδωρος Ζουργός

Media: ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
Page: 1,53
Published at: 29-09-2024
Author:
Surface: 1179.13 cm²
Circulation: 1200
Subjects:

arts Ο Ισίδωρος Ζουργός
στη «ΜτΚ» 53

Τον δικό του πρίγκιπα Μίσκιν από τον «Ηλίθιο» του Ντοστογιέφσκι επιχείρησε να βρει στο νέο του βιβλίο «Παλιές και Νέες Χώρες», το οποίο παρουσιάζει στο πλαίσιο των 59ων Δημητρίων

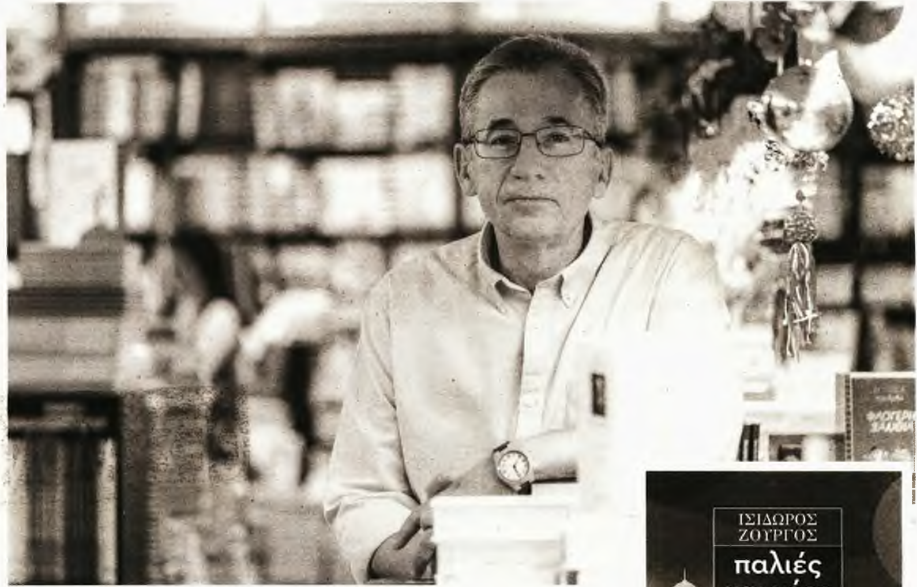
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

στην Ελένη Θεοδωρίδου

Ισίδωρος Ζουργός Συγγραφέας

Τα βιβλία είναι ζιπαρισμένες ζωές

Τον δικό του πρίγκιπα Μίσκιν από τον «Ηλίθιο» του Ντοστογιέφσκι επιχείρησε να βρει ο Ισίδωρος Ζουργός στο νέο του βιβλίο «Παλιές και Νέες Χώρες» που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις Πατάκη. Είναι ένας τόμος για τον έρωτα, για την κρυφή ζωή των υπηρετών αλλά και τους φάρους. Πρωταγωνιστές είναι η Λεύκα και ο Μιχαήλ, δύο άτομα που καταπιέζονται από τις απαιτήσεις της κοινωνίας με φόντο την Αθήνα, την Ερμούπολη και την οθωμανική Θεσσαλονίκη της Belle Epoque στα τέλη του 19ου αιώνα, την οποία ο συγγραφέας επιχειρεί να αποδομήσει καθώς, όπως λέει, ήταν «χρυσή εποχή» της άρχουσας τάξης, όχι των απλών ανθρώπων».

Ο τίτλος ρεαλιστικός και μεταφορικός ταυτόχρονα, συμβολίζει τον διαρκή αγώνα για συνύπαρξη του παλιού με το νέο και τη γονιμότητα της διαλεκτικής των εποχών. «Προσπαθούσα να φανταστώ πώς θα ήταν ένας Μίσκιν στην Ελλάδα και νομίζω ότι αυτό είναι ένα ερώτημα που έχει απασχολήσει όλους τους συγγραφείς κατά εποχές. Ποιος είναι δηλαδή ο 'Ηλίθιος' της εποχής τους» εξηγεί ο κ. Ζουργός στη «ΜτΚ» και προσθέτει πως αυτό ήταν και μία αφορμή για να μιλήσει τόσο για τις οξείες κοινωνικές αντιθέσεις της περιόδου όσο και τη Θεσσαλονίκη, η οποία λόγω του πολυεθνικού της κεφαλαίου εκκίνη την εποχή ακμάζει την ώρα που η υπόλοιπη Οθωμανική Αυτοκρατορία ολισθαίνει.

Ο συγγραφέας παρουσιάζει το βιβλίο του στο πλαίσιο των 59ων Δημητρίων, μία διοργάνωση από την οποία ο ίδιος γοητεύεται, όπως παραδέχεται, καθώς πρόκειται για έναν θεσμό που υπήρχε στο Βυζάντιο και επανήλθε με τον δικό του τρόπο στη σύγχρονη εποχή. Ταυτόχρονα δηλώνει και την ικανοποίησή του που το βιβλίο φέτος έχει εξεχούσα θέση στον θεσμό. Άλλωστε ο συγγραφέας ελκύεται εν γένει από το παρελθόν αφού τα οκτώ από τα έντεκα πλέον πεζογραφημάτων του αναφέρονται σε ιστορικές εποχές. «Το παρελθόν ασκεί μία έλξη επάνω μου έτσι κι αλλιώς, όχι μόνο στα βιβλία που γράφω, αλλά και στα βιβλία που διαβάζω, στις πόλεις που θέλω να επισκεπτομαι, στη μουσική, στο θέατρο, στη ζωγραφική. Με μαγνητίζει οτιδήποτε έχει μία αύρα Ιστορίας. Με ενδιαφέρει το κατά πόσο η Ιστορία μπορεί να νοηματοδοτήσει το

σήμερα ή αν η ψυχή του ανθρώπου έχει επί της ουσίας αλλάξει. Προφανώς δεν έχουμε την ίδια κοινωνική συμπεριφορά, αλλά οι παρορμήσεις του ανθρώπου κατά ένα μεγάλο μέρος μένουν οι ίδιες. Η επιθυμία για αγάπη, για ασφάλεια, για στοργή, αλλά και για εξουσία, για πλουτισμό και τυχοδιокτισμό έχει μείνει, απλώς μεταμφιέζονται οι πράξεις μας με βάση τα κοινωνικά δεδομένα της κάθε εποχής. Κάνω, αν θέλετε, 'οκιαγράφηση' του ανθρώπινου ψυχισμού και τη συγκρίνω με αυτό που νομίζω ότι είναι ο ψυχισμός σήμερα. Φυσικά όλα αυτά είναι εικασίες» σημειώνει.

Άλλωστε ο ίδιος και να ήθελε δεν θα μπορούσε να ξεφύγει από το παρελθόν. Μεγάλωσε στο ιστορικό κέντρο της Θεσσαλονίκης, σε μία περιοχή που τα ίχνη 2.500 χρόνων ιστορίας είναι ορατά. «Το παρελθόν μάς κάνει νοήματα και οι πεζογράφοι της Θεσσαλονίκης πολλές φορές φωτίζουνε αυτή την ιστορία μέσω της μυθοπλασίας και επανασυστήνουμε την πόλη στους κατοίκους της» λέει χαρακτηριστικά.

Όπως εξομολογείται, από πολύ μικρός είχε βρει ότι η γραφή είναι ο δρόμος του και αυτό του έδωσε τη χρονική πολυτέλεια να ασκηθεί επί του πεδίου από νωρίς. «Δεν πελαγοδρόμησα με άλλες δραστηριότητες και με άλλα είδη τέχνης. Η συγγραφική μου πορεία είναι προϊόν ενός μεγάλου έρωτα για την ανάγνωση. Διαβάζοντας πολύ τότε και δοκιμάζοντας μόρρεσα να βρω έναν δρόμο. Τη δεκαετία του '80, δεν υπήρχε ούτε η έννοια της δημιουργικής γραφής, ούτε τα υποστηρικτικά εργαλεία που υπάρχουν σήμερα για να 'κόψεις' δρόμο. Ήμασταν στο σκοτάδι» εξηγεί ο συγγραφέας.

Αναπόφευκτα προκύπτει το ερώτημα ποια είναι τελικά η ενδεδειγμένη διαδρομή. Να κάνεις μία πάρα πολύ κοπιαστική πορεία αναζητώντας μόνος σου ή να σου δείξουν; Ο ίδιος δεν πιστεύει ότι υπάρχει μία μόνο απάντηση σε αυτό καθώς ο κάθε άνθρωπος τελικά έχει μία κλίση, είτε προς τον ένα τρόπο είτε προς τον άλλο. Στα χρόνια όμως που ο ίδιος ξεκίνησε να γράφει αυτό ήταν μονοδρόμος.

Ο κ. Ζουργός είναι συνταξιούχος δάσκαλος και ποτέ δεν είδε τη συγγραφική επαγγελματικά. «Στην ελληνική πραγματικότητα το να είσαι επαγγελματίας συγγρα-

φέας είναι κάτι το οποίο ελάχιστοι έχουν καταφέρει και αυτό με πολλές παραχωρήσεις. Η ελληνική εκδοτική πραγματικότητα σε συνδυασμό με την ελληνική γλώσσα η οποία δεν είναι παγκόσμια, είναι σχεδόν απαγορευτική για να βιοποριζέσαι μόνο μέσω της γραφής. Αν κάποιος θέλει να γίνει συγγραφέας θα πρέπει να βρει μία δουλειά τέτοια η οποία να μην τον ισοπεδώνει συναισθηματικά και την οποία δεν θα σιγαίνεται έτσι ώστε να μπορεί να διαχωρίσει τον βιοπορισμό από τη δημιουργικότητα. Σε αυτό έχω σταθεί πάρα πολύ τυχερός. Το να είσαι δάσκαλος είναι κουραστικό μεν αλλά πολύ φαιτεινό» εξηγεί.

Σημειώνει πως είναι πολύ γοητευτικό ο αναγνώστης να νοηματοδοτεί με έναν δικό του τρόπο τα βιβλία του και αυτό είναι η γενικότερη γοητεία της ανάγνωσης. «Πυροδοτεί τους συνειρμούς σκέψης, βάσει τον αναγνώστη σε μία ενεργητική διαδικασία. Γι' αυτό η ανάγνωση μαζί με την εκπαίδευση, γιατί σε όσο πιο νέα ηλικία μαθαίνεις να λειτουργείς αναγνωστικά, τόσο πιο δυναμικός και κινητικός γίνεσαι συναισθηματικά και νοητικά» επισημαίνει.

Για τον ίδιο, το μυθιστόρημα είναι ένα παιχνίδι μεταμφίσεων μεταξύ των ηρώων αλλά και μεταξύ του συγγραφέα και του βιβλίου. Όπως τονίζει, τόσο η ανάγνωση όσο και η γραφή είναι η μία ευκαιρία να ζήσουμε πολλές ζωές. «Τελικά τα βιβλία μπορεί να είναι ζιπαρισμένες ζωές, επινοημένες ή πραγματικές, αλλά και ένας τρόπος για να ζήσουμε όλα αυτά που δεν προλαβαίνουμε στον γήινο χρόνο μας. Άλλωστε, λένε ότι ο άνθρωπος είναι ένα on που του αρέσει να λέει και να ακούει ιστορίες». Προσθέτει επίσης πως βασικός στόχος της συγγραφής, όπως και κάθε τέχνης, είναι ο καλλιτέχνης «να ισορροπήσει με την πλημμυρίδα που γίνεται μέσα του». «Γράφουμε κυρίως για τον εαυτό μας, για τις δικές μας ανάγκες, γιατί δεν μπορεί να γίνει αλλιώς» καταλήγει ο συγγραφέας.

info

Ο Ισίδωρος Ζουργός θα μιλήσει για το βιβλίο του «Παλιές και Νέες Χώρες» στις 10 Οκτωβρίου στις 19:00 στο ισόγειο του Beetroot Studio. Στο πλαίσιο του αφιερώματος των 59ων Δημητρίων σε πέντε μεγάλους εν ζωή συγγραφείς της Θεσσαλονίκης